

7/2025

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

advent

Téma: Generální konference 2025

str. 4

Sto let sboru České Budějovice
str. 26

Pomáhame tam, kde iní končia
str. 36

Sobotní shromáždění – 40 tisíc účastníků

Generální konference 2025 St. Louis

Česko-Slovenská výprava

TÉMA

4 | **Erton Köhler – nový
předseda GK**

Jarrod Stackelroth

TÉMA

6 | **Výstupy z Generální
konference**

David Čančík

TÉMA

19 | **Daniel Duda podruhé
předsedou TED**

David Neal

Z DOMOVA

34 | **Odešel služebník Slova**

Jan Dymáček

MODLÍME SE ZA...

38 | **Maledivy**

Pavel Novotný

Advent, číslo 7/2025, vychází v srpnu 2025.
Časopis vychází 10× ročně, ISSN 1210-3365,
registrační číslo MK ČR 6982.

Vydává – Církev adventistů sedmého dne,
Londýnská 623/30, 120 00 Praha 2
www.casd.cz

Šéfredaktor – Vítězslav Chán, chan@adventorion.cz

Jazyková redakce – Eva Bělíčková, Marie Koukolová

Redakční rada – David Čančík, Jan Matoušek,
Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský,
Daniel Márföldi

Technická redakce – JUPOS, s. r. o., Ostrava

Tisk – tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Objednávky

ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz

SR: +421 918 493 713, 905 589 935
adventorion@adventorion.sk

Adresa ke stažení:
www.adventorion.cz/ke-stazeni

Příspěvky zasílejte na:
redakce@adventorion.cz

Foto na obálce: Edita a Lukáš Jurečkovi

Foto: 4, 5, 12, 31 – M. L. Donatelle Jr./AME (CC BY 4.0);
10 – Tor Tjeransen/AME (CC BY 4.0); 20 – Michele
Marques/AME (CC BY 4.0); 21 – Gerhard Weiner/AME
(CC BY 4.0); 38, 40 – www.wikipedia.org; 2 – Tomáš
Kašpar; 2, 7, 8, 9, 11, 15, 16, 31 – Edita a Lukáš Jurečkovi;
38 až 42 – www.pexels.com

Ve dnech 3.–12. července 2025 se sešla celosvětová rodina adventistů sedmého dne k zasedání Generální konference (GK), jehož cílem nebylo pouze projednat pracovní body agendy a v diskusi se vyjádřit k připraveným bodům.

Kromě **pracovního** setkání se vždy jedná také o **společenské** setkání bratrů a sester z celého světa. Člověk si může uvědomit tu neuvěřitelnou rozmanitost, pestrost a barevnost nejen oblečení a krojů ze všech koutů světa, ale také nejrůznějších obdarování a schopností, obrovskou paletu povah a životních zkušeností adventistického společenství téměř 24 milionů věřících.

Kromě pravidelných pracovních schůzek a zasedání delegátů GK se jednalo také o setkání, které má **duchovní** rozměr. Kromě oficiálních inspirativních bohoslužeb a modlitebních chvil se konala řada neformálních doprovodných setkání, která účastníkům umožnila prožít vzájemné duchovní spojení. Nedílnou součástí byla také hudební vystoupení a speciální programy pořádané jednotlivými odděleními GK.

Kromě haly, ve které probíhalo oficiální jednání, byla k dispozici také výstavní hala, kde se návštěvníci mohli dozvědět více o jednotlivých odděleních Generální konference a nejrůznějších institucích a organizacích, které s církví spolupracují. Výstavní prostory využila ke své prezentaci celá řada organizací z celého světa.

Téma tohoto zasedání GK bylo: „Ježíš přichází. Já půjdu!“ To nám připomíná naši úžasnou naději v brzký příchod Spasitele a důležitost osobní odpovědi na Boží výzvu, abychom šli, kamkoli nás povede.

Bůh dal adventistům sedmého dne zvláštní poselství, které máme sdílet se světem. Proto je toto číslo věnováno nejen zprávě o proběhlém zasedání Generální konference, ale má být zároveň osobní výzvou k zapojení do tohoto skutečně celosvětového úsilí.

— Vítězslav Chán, šéfredaktor

Erton Köhler – nový předseda GK

Jarrod Stackelroth, Adventist Record

Erton Köhler byl zvolen 21. předsedou Generální konference Církve adventistů sedmého dne (GK). Delegáti 62. zasedání Generální konference v St. Louis (Missouri, USA) jej zvolili 4. července poměrem hlasů 1 721 : 188 na základě doporučení jmenovacího výboru.

Erton Köhler je prvním jihoamerickým předsedou a druhým předsedou narozeným na jižní polokouli. Nahrazuje Teda Wilsona, který působil jako předseda Generální konference od svého zvolení v roce 2010.

Pastor Köhler při přijetí nominace pronesl krátký projev. „Nikdo na [to] není připraven. Teď nemám slov. Ale především bych vám rád řekl, že budu pokračovat v cestě vpřed a chci posílit svou důvěru v Pána a v jeho církev.“

Zdůraznil verš, který si jeho rodina často připomíná při pátečních rodinných pobožnostech: „*Neboj se, vždyť já jsem s tebou; nerozhlížej se úzkostlivě,*

já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podírat pravici své spravedlnosti“ (Iz 41,10).

Erton Köhler využil svůj projev i k vyjádření vděčnosti církvi, včetně těch, kteří „mají odlišné názory“. „Jste součástí rodiny a my si vás také vážíme,“ řekl.

Pastor Köhler poděkoval Tedu Wilsonovi za jeho vedení. „Jsem hluboce vděčný Tedovi a Nancy Wilsonovým, kteří společně vedli tuto církev posledních 15 let. Ted Wilson je člověk, od kterého jsem se naučil oceňovat a rozpoznávat obětavost vůdce jako člověka, který dává církvi to nejlepší ze svého

života. Děkuji vám a kéž Bůh vede vaše další kroky.“

Adventist Record se zeptal předsedy Jihopacifické divize Glenna Townenda na nového předsedu GK. „Erton Köhler se soustřeďuje na misi a dobře spolupracuje se svým týmem. Je systematický a dobře se orientuje v technologiích. Klade také silný důraz na rodinu. Očekávám, že se církev pod jeho vedením zaměří na strategický plán ‚I Will Go‘ (Já půjdu),“ řekl předseda divize.

Erton Köhler sloužil jako tajemník Generální konference od roku 2021. V té době slíbil, že bude k dispozici a bude sloužit s „plným nasazením“, aby církev mohla plnit své poslání. „Budu otevřený [naslouchat] a budu se učit,“ řekl. „Mým úkolem je budovat mosty, ne zdi.“

Než se stal tajemníkem Generální konference v roce 2021, působil Köhler od roku 2007 jako předseda Jihoamerické divize (SAD). Významně se podílel na růstu vlivu médií v regionu, včetně rozšíření televizní stanice Novo Tempo, 24hodinové vysílací sítě dostupné

prostřednictvím satelitu, kabelové televize a bezplatného vysílání.

Stal se nejmladším vedoucím divize, když tuto funkci převzal ve věku 38 let. „Jsme celosvětová církev s celosvětovým posláním,“ řekl Erton Köhler během zprávy tajemníka na výročním zasedání výboru GK v roce 2022. „Nemůžeme se soustředit pouze na naše místní potřeby; musíme se dívat na celosvětové výzvy, abychom konečně mohli celému světu kázat evangelium o království.“

Pastor Köhler stál v čele strategického plánu ‚Mission Refocus‘ pro sekretariát GK pro období 2022–2025. Součástí plánu bylo zaměření se na získávání ztracených členů, výchovu učedníků a zefektivnění mezinárodního procesu povolávání.

Erton Köhler se narodil v roce 1969 v jižní Brazílii a vyrůstal s touhou následovat svého otce, který sloužil jako adventistický kazatel. V roce 1989 získal bakalářský titul v teologii na Adventistickém pedagogickém institutu (nyní Brazilská adventistická univerzita) a v roce 2008 získal magisterský titul v oblasti pastorační teologie.

V současné době je studentem doktorského programu na Andrewsově univerzitě. Bratr Köhler začal svou službu jako kazatel místního sboru v São Paulu (1990–1994), později působil jako vedoucí oddělení mládeže ve sdružení, později v unii a nakonec v divizi.

V roce 2007, po čtyřech letech jako vedoucí oddělení mládeže v Jihoamerické divizi, byl jmenován předsedou této divize.

Erton Köhler je ženatý se zdravotní sestrou Adriene Marques a mají dvě dospělé děti.

Výstupy z jednání a rozhodnutí GK

David Čančík, tajemník ČSU

Delegáti 62. zasedání Generální konference CASD se po většinu času věnovali diskusi a rozhodovali o návrzích, které vycházely ze schválené agendy. Agenda měla mimochodem 94 stran textu. Diskuse probíhaly velmi kultivovaně. Řada předložených návrhů (zejména úprav církevní příručky) byla upravena na základě podnětů, anebo vrácena do příslušného výboru k posouzení a úpravě textu.

Zde je stručný výčet toho, o čem a jak bylo rozhodnuto.

Organizace zasedání Generální konference v roce 2025

- Delegáti zvolili Todda R. McFarlanda parlamentářem konference.
- Delegáti schválili složení řídicího výboru zasedání GK:

- ★ Ted N. C. Wilson, předseda,
- ★ Hensley M. Mooroooven, tajemník.
- ★ Členové: Timothy H. Aka, Harrington S. Akombwa, Audrey E. Andersson, Stanley E. Arco, Guillermo E. Biaggi, Mario A. Brito, G. Alexander Bryant, Roger O. Caderma, Ramon J. Canals, Abner De los Santos, Sabrina C. DeSouza, Paul H. Douglas, Karnik Doukmet-zian, Daniel Duda, George O. Egwakhe, Mark A. Finley, Elie Henry, James M. Howard, Mikhail F. Kamin-skiy, Yo Han Kim, Erton C. Köhler, Gary D. Krause, Elbert Kuhn, Ezras Lakra, Thomas L. Lemon, German A. Lust, Geoffrey G. Mbwana, Todd R. McFarland, Duane McKey, Pierre E. Omeler, Robert Osei-Bonsu, Lissy Park, Magdiel E. Perez Schulz, Josue Pierre, Karen J. Porter, Claude J. Richli, Blasious M. Ruguri, Michael L. Ryan, Saw Samuel, Gerson P. Santos, Silvia Sicalo, Artur A. Stele, Richard T. Stephenson, Glenn C. Townsend, E. Douglas Venn, J. Raymond Wahlen II.
- Dále delegáti schválili složení následujících stálých výborů zasedání Generální konference:

generální konference 2025

- ★ výbor pro Církevní příručku – Guillermo E. Biaggi, předseda + 45 členů,
- ★ výbor pro Stanovy a jednací řád – Ted N. C. Wilson, předseda + 52 členů.
- Dále delegáti přijali denní program zasedání GK.
- Nakonec delegáti zvolili jmenovací výbor, jenž měl 277 členů a předsedal mu John W. Taylor (rektor Andrewsovy univerzity). Naším zástupcem v tomto výboru byl Peter Čík (předseda ČSU).
- ★ Vedle tohoto výboru pracoval i jmenovací výbor naší divize (EUD), v němž nás zastupovali Peter Čík a Šárka Stašová.

Na zasedání zazněly a byly přijaty následující zprávy:

- Zpráva předsedy GK – Teda N. C. Wilsona.
- Zpráva tajemníka GK – Ertona C. Köhlera.
- Zpráva hospodáře GK – Paula H. Douglase.
- Zpráva externího auditora.

Volby představitelů Generální konference a divizí:

Průběžně byly zasedání delegátů předkládány následující návrhy jmenovacího výboru, o nichž pak bylo hlasováno:

- Předseda, tajemník a hospodář GK CASD.
- Zástupci předsedy GK.
- Zástupci tajemníka GK.
- Zástupci hospodáře GK.
- Předsedové 13 divizí GK.
- Tajemníci a hospodáři divizí GK.
- Vedoucí oddělení GK.
- Zástupci vedoucích oddělení GK.
- Členové asociace církve.
- Členové asociace GCAS (provádějí audity v církvi).

Hlasování

- Vedoucí oddělení na jednotlivých divizích.

Organizace církve (vznik nových unií):

- Delegáti přijali Jihosúdanskou unii misijních polí do svazku celosvětové Církve adventistů sedmého dne s účinností k 10. 10. 2023.
- Rozdělili Severofilipínskou unii sdružení na Severní luzonskou filipínskou unii misijních polí a Jižní luzonskou filipínskou unii misijních polí. Obě nově vzniklé unie s účinností k 1. 1. 2025 přijali do svazku celosvětové Církve adventistů sedmého dne.
- Přijali reorganizaci Jihofilipínské unie sdružení a rozdělili ji na Jihozápadní unii sdružení a Jihovýchodní unii misijních polí. Obě nově vzniklé unie s účinností k 31. 12. 2023 přijali do svazku celosvětové Církve adventistů sedmého dne.
- Rozdělili unii sdružení Severní Ghana na unii sdružení Střední Ghana a unii misijních polí Severostřední Ghana. Obě nově vzniklé unie s účinností k 1. 1. 2025 přijali

do svazku celosvětové Církve adventistů sedmého dne.

- Rozdělili Kamerunskou unii misijních polí na Severovýchodní kamerunskou unii misijních polí (WAD) a Západostředokamerunskou unii misijních polí. Obě nově vzniklé unie s účinností k 1. 1. 2025 přijali do svazku celosvětové Církve adventistů sedmého dne.
- Rozdělili unii misijních polí Jižní a Střední Ameriky na Kostarickou unii misijních polí a Nikaragujskou unii misijních polí. Obě nově vzniklé unie s účinností k 1. 1. 2025 přijali do svazku celosvětové Církve adventistů sedmého dne.

Změna ústavy a jednacího řádu Generální konference

- Delegáti změnili datum, ke kterému se stanoví počty delegátů na následující zasedání GK, a to k 31. 12. třetího roku předcházejícího zasedání GK. Je to tedy o rok dříve než doposud. Důvodem je problematické získávání víz do USA v některých částech světa, kde dosavadní časový prostor je nedostatečný.
- Kvůli sloučení časopisu Adventist Review a Adventist World pod jednu značku Adventist World delegáti schválili úpravu v ústavě, stanovách a jednacím řádu konference, kde byly tyto časopisy zmíněny jako nástroj na svolávání konference. Dále se také v těchto dokumentech změnil zástupce ex offo v řídicím výboru GK ze dvou šéfredaktorů těchto časopisů na jednoho.
- Jarní zasedání výboru GK
 - ★ Delegáti rozhodli, že i na jarním (hybridním) zasedání výboru GK

lze přijímat důležitá rozhodnutí, například změny v územní organizaci církve, rozdělování příspěvků a podobně.

Úpravy a změny v Církevní příručce (CP)

- Pověření a oprávnění řečníci
 - ★ Změna v kapitole č. 4 – vyškrtnutí zbytečného opakování textu a projasnění toho, kdo je oprávněn vystupovat za církev. Jsou to lidé, kteří mají od církve na příslušné úrovni pověření nebo povolení.
- Z textu CP byla vyškrtnuta slova, že pověření/povolení mohou dostat pouze zaměstnanci církve na plný úvazek. Zaměstnanci na částečný úvazek již tedy nejsou tímto omezo-váni.
- Úprava rozhodnutí výkonného výboru GK z roku 1948 ve smyslu, že každá divize má možnost

přijmout místně platný dodatek k církevní příručce, který nebude součástí církevních příruček v ostatních divizích. Tento dodatek vždy schvaluje výkonný výbor GK.

- Byly zpřesněny činnosti a zodpovědnosti kazatele.
- Úprava textu týkajícího se církevních škol. Nově je v církevní příručce uvedeno, že tajemníkem správní rady školy je zpravidla jmenován ředitel školy.
- Byly doplněny podmínky, za kterých lze umožnit přítomnost členů na členském shromáždění sboru prostřednictvím elektronických prostředků.
- Jmenovací výbor a volební proces
 - ★ Tato úprava ujasňuje, že jmenovací výbor doporučuje jména členskému shromáždění a není odpovědný za volbu jednotlivců do služby. Také specifikuje, že kazatel/předseda jmenovacího výboru a pokladník pomáhají

určit způsobilost kandidátů k vykonávání církevních funkcí.

- Evidence členství

- ★ Byl představen dodatek k Církevní příručce, který má vytvořit novou část týkající se evidence členství, oddělenou od části Převod členů, a poskytující více detailů o potřebě péče o členy, kteří se vytrácejí ze společenství.

- ❖ Církev by měla mít jednu aktuální, pravidelně aktualizovanou evidenci členů. Jména se přidávají nebo odebírají pouze na základě hlasování sboru, případně úmrtí nebo na žádost člena. Záznamy o členství podléhají kontrole sdružení, jehož je místní sbor členem. Zdravá církev vytváří plán péče, který každého člena vybaví, aby se zapojil do získávání učedníků pomocí svých schopností a duchovních darů. Přezkoumání záznamu o členství má za cíl zlepšit pastorační péči na základě přesných záznamů o členství. Nicméně musí mít za cíl záchranu lidí, tedy vidět spíše jednotlivé lidi, a ne čísla.

Nově zvolený předseda GK děkuje svému předchůdci za jeho práci

Aktualizace záznamů by měla být motivována cílem zefektivnit pastorační péči a oslovit ztracené.

- ❖ V situaci, kdy jsou členové po vynaložení veškerého úsilí o jejich nalezení a přijetí zpět do společenství stále nezvěstní, může sbor potvrdit, že se neúspěšně pokusil členy najít, a tito členové mohou být hlasováním ze seznamu členů odstraněni s poznámkou „Nezvěstný“.

- Přesun členů (při přestěhování)

- ★ Do textu bylo přidáno, že pečlivé zvážení by mělo být provedeno jak výborem sboru schvalujícího převod, tak výborem sboru přijímajícího, aby se zajistilo, že členové, kteří jsou v procesu převodu, žijí v souladu se základním učením církve.

- ★ A dále: tajemník by měl vyzvat ty, kteří pravidelně navštěvují jeho sbor, aby požádali o přestup svého členství. (Pokud sbor pravidelně navštěvují více než šest měsíců.)

- Dary a správcovství

- ★ Delegáti schválili změnu, která zdůrazňuje důležitost poskytování darů jako součásti uctívání Boha. Církevní příručka cituje z knihy Skutky apoštolů od Ellen G. Whiteové: „Dobrovolné dary a desátky tvoří příjem pro Pánovo dílo.“ Další schválený návrh zdůrazňuje důležitost správcovství. Správcovství zahrnuje všechny aspekty křesťanského života a zkušenosti, včetně správy našich prostředků. Také byl doplněn důraz na to, aby

činnovníci církve byli příkladem v odevzdávání desátků. Pokladník a kazatel by nikdy neměli zveřejňovat záznamy o individuálních darech, s výjimkou případů, kdy s tím dárce souhlasí, kdy to vyžaduje zákon, kdy je to nutné pro audit nebo revizi finančních záznamů sboru.

- ★ Sbory by měly čtvrtletně informovat své členy o vybraných prostředcích a jejich používání pro misi a další činnosti sboru.
- Učednictví /
 - ★ Delegáti rozhodli o nahrazení anglického výrazu „discipleship“ spojením „disciple-making“, což znamená „získávání učedníků“ tam, kde je to vhodné. Smyslem této změny je lépe vystihnout záměr tohoto výrazu užitého v CP.
- Večeře Páně a sobotní škola
 - ★ Další schválený návrh začíná vytváření učedníků jako důležitou součástí sobotní školy.

- ★ Ve věci Večeře Páně nyní schválený návrh specifikuje, že součástí této bohoslužby může být sbírka pro chudé, která je sbírkou navíc k těm pravidelným.

- Oddělení mládeže

- ★ Delegáti odsouhlasili změnu na dělení oddělení mládeže na následující věkové skupiny. Mladší mládež = „Kolibríci“ (4–9 let) a pathfinderi (10–15 let), dále pak starší mládež = ambassadors – dospívající (16–21 let) a mladí dospělí (22–30+ let).
- ★ Byla zdůrazněna důležitost práce s mladými lidmi jako jeden z misijních prostorů církve. Součástí je také výzva pro sbory, aby se staraly o studenty, kteří studují v jejich městě (okolí).

Veškeré změny v církevní příručce budou součástí nového vydání tohoto dokumentu, které v českém a slovenském jazyce připravíme v následujících měsících.

Naše církev má důležité poslání

Erton Köhler, předseda Generální konference CASD

Kázání zaznělo druhou (závěrečnou) sobotu zasedání Generální konference CASD v St. Louis.

Moc děkuji za vaše četná slova podpory, za modlitby, objetí, fotografie a za to, jak Pán každého z vás použil jako požehnání pro můj život a mou rodinu. Jsem teprve na začátku této nové cesty ve vedení,

ale jednou věcí si můžete být jisti: čím méně zkušeností, tím větší závislost na Bohu.

Moje rodina a já budeme prožívat každou část budoucího příběhu v závislosti na Bohu a s důvěrou ve vaše modlitby.

Jsem si jistý, že ve svých modlitbách budete pamatovat také na Teda Wilsona a jeho rodinu. Ted a Nancy obětavě zasvětili svůj život službě na různých kontinentech a vedení církve po celém světě. Kež Pán žehná, vede, chrání a posílá své anděly, aby se o ně starali (Ex 23,20).

Prosím také o vaše modlitby a podporu pro místopředsedy Generální konference, předsedy divizí a vedoucí oddělení Generální konference. Mají posvátnou odpovědnost udržovat církev zakotvenou v Bibli a zaměřenou na misi. Kéž Duch svatý použije každého z vás a vaše rodiny velmi zvláštním způsobem.

Doufám, že posledních deset dní bylo pro vás výjimečných. Byly to dny důležitých diskusí. Na některé nebyl dostatek času. Jindy bylo příliš mnoho času na diskusi o otázkách, které byly tak jednoduché, že je šlo snadno vyřešit. V každém případě není snadné uspokojit tak rozmanité očekávání a kultury na zasedání Generální konference, které nezastupuje zájmy jedné země nebo osoby. Toto zasedání je skutečně pro všechny, a proto vyžaduje flexibilitu a trpělivost.

V průběhu konference byla naše srdce, modlitby a solidarita také s našimi bratry a sestrami a všemi, kteří byli postiženi ničivými povodněmi ve státě Texas. Modlíme se a myslíme také na ty, kteří čelí tragické realitě války, a na každého, kdo žije v regionech, kde prožívají různé typy humanitárních a politických krizí. Prosím, nezapomeňte ve svých modlitbách na ty, kteří trpí všemi druhy nemocí, a na rodiny, které ztratily své blízké. Žijeme ve velmi těžkých časech. Naše láska, podpora a modlitby musejí být nástroji Boha, aby zmírnily lidské utrpení a ohlašovaly, že Ježíš brzy přijde.

Je téměř čas vrátit se domů. Kéž nás Pán nyní pošle zpět do našich zemí

a měst, abychom byli světlem a solí světa (Mt 5,13–16). Kéž se vrátíme odhodláni posilovat naše společenství s Bohem, naši identitu v Kristu, naši jednotu skrze Ducha svatého a být odhodláni také nabízet všem misijní příležitosti.

Naše požehnaná naděje

Rád bych vás nyní vyzval, abyste obrátili svá srdce, uši a oči k blahoslavené naději: k druhému příchodu Ježíše. Tato naděje nám připomíná, že „Ježíš pro nás nepřipravuje něco, ale připravuje nás na něco, co již připravil“.¹ Naděje, kterou Pán vložil do našich srdcí, by nás měla

naplňovat pocitem naléhavosti, ale mnozí z nás tento pocit ztratili. Ve skutečnosti

„raní křesťané očekávali, že

Ježíš přijde *velmi brzy*, naši rodiče očekávali, že přijde *brzy*, a my očekáváme, že přijde *někdy* v budoucnosti“.²

Nesmíme zapomínat, že beznadějný svět zoufale potřebuje církev plnou naděje. Jak řekl švýcarský teolog Emil Brunner: „Naděje je pro smysl lidského života tím, čím je kyslík pro plíce. Odstraňte kyslík a nastane smrt udušením; odstraňte naději a lidstvo se uduší nedostatkem vzduchu; nastává pak beznaděj, která paralyzuje intelektuální a duchovní síly

Jsme povoláni k tomu, abychom byli nositeli naděje, odhodlaní zmírňovat utrpení lidstva.

¹ Autor neznámý.

² Ruben M. Scheffel, *Com a eternidade no coração*, Daily Devotional for 2010 (Tatuí, SP, Brazil: Casa Publicadora Brasileira, 2009), p. 116 (zvýraznění doplněno).

pocitem nesmyslnosti a bezúčelnosti existence.³

Když přemýšlíme o naší požehnané naději, jeden z nejvýznamnějších výroků Ellen Whiteové zní: „Pán přichází. Slyšíme kroky blížícího se Boha.“⁴ Jak mocná citace z Ducha prorocství! Pokaždé, když ji čtu, ptám se sám sebe: Jak blízko jsou ty kroky?

Abychom našli správnou odpověď na tuto otázku, musíme hlouběji přemýšlet o znameních druhého příchodu Ježíše z Mt 24. Pokud budeme tuto pasáž studovat pozorněji, uvidíme dvě skupiny znamení, která zahrnují

všechna znamení Ježíšova druhého příchodu uvedená v Bibli. Věřím, že máme dostatek biblických důkazů, aby-

chom mohli říci, že Ježíš přijde, až se obě skupiny znamení objeví společně.

První skupina znamení se objevuje v Mt 24,4–13, kde vidíme svět dramaticky upadající do zkázy. Najdeme zde seznam tragédií, které se stanou ve světě: „... války a zvěsti o válkách“ (verš 6), „... hlad a zeměřesení na mnoha místech“ (verš 7), stejně jako nenávisť, falešní proroci a nedostatek lásky (verše 9–13). V Bibli máme mnoho dalších veršů o negativních znameních druhého příchodu Krista, které ukazují, že tento svět směřuje k zániku.

Druhou skupinu znamení představuje Matouš 24,14, kde vidíme církev, která mocně povstává k misi. Mt 24,14 zaměřuje naši pozornost na evangelium království, které je kázáno celému světu. Až se objeví Kristus v oblacích nebes, současné království Kristovy milosti ustoupí budoucímu království jeho slávy. Jak slavný to bude den!

Naděje na druhý příchod je vyjádřena v mnoha prorocích v celé Bibli. Toto poselství bylo svěřeno nám, adventistům sedmého dne, abychom ho směle kázali „... všem, kteří bydlí na zemi – každému národu, kmeni, jazyku a lidu“ (Zj 14,6). Naše hnutí vzniklo díky této slavné naději a je součástí naší duchovní DNA. Je vyjádřena v samotném názvu „adventisté“ a je jádrem našich základních věroučných bodů.

Svět v krizi

Všichni se shodujeme, že náš svět se dramaticky řítí k zániku. Negativní znamení jsou před našima očima a vidíme je všude. Nemusím se o této záležitosti příliš rozepisovat, ale rád bych alespoň některé z nich zdůraznil. Nejprve bych chtěl upozornit na symbolické hodiny soudného dne, které se poprvé objevily v roce 1947 v *Bulletin of the Atomic Scientists*.⁵ Tyto hodiny ilustrují, jak blízko je lidstvo ke globální katastrofě, která povede k jeho sebezničení.

Dne 28. ledna 2025 byly hodiny nastaveny na 89 sekund před půlnocí, což znamená, že jsou nejbližší půlnoci

Naše poselství
není poselstvím
strachu nebo
senzacechtivosti,
ale naděje.

³ Emil Brunner, *Eternal Hope*, trans. Harold Knight (London: Lutterworth Press, 1954), p. 7.

⁴ Ellen G. Whiteová, *Evangelizace*, (Praha: Advent-Orion, 2024), s. 129 (Ev 219).

⁵ „The Clock Starts Running“, *Bulletin of the Atomic Scientists*, <https://thebulletin.org/doomsday-clock/timeline/>.

Nově
zvolení
předsedo-
vé divizi

od svého vzniku před více než 75 lety.⁶ Posunutím hodin o jednu sekundu blíže k půlnoci vysílá Rada pro vědu a bezpečnost jasný signál: náš svět se nachází v extrémně nebezpečné situaci, na samé hranici globální katastrofy. A to není jediný ukazatel toho, že se věci nelepší, ale naopak se každým dnem zhoršují.

Je to nepochybné dílo Božího nepřitele, který se neúnavně snaží zničit tento svět. Využívá k tomu lidské nástroje, které šíří sobectví, nenávisť, polarizaci, zradu, korupci a všechny druhy degenerace lidského osobního a společenského chování (viz 2Tm 3,1–5). Působí také prostřednictvím přírodních katastrof a nárůstu rozsahu přírodních pohrom jakými jsou sucho, požáry a povodně. Globální krizi vidíme v oblastech financí, morálky, politiky, společnosti, životního prostředí, ale také v náboženském světě.

Ellen Whiteová nás varuje, že „... síly zla spojují své síly a konsolidují se. Posilují se pro poslední velkou krizi. V našem světě brzy nastanou velké změny

a poslední události budou rychlé.“⁷ Mluví o velkých změnách, které se dějí s rostoucí naléhavostí. Ve skutečnosti nemáme čas se vzpamatovat z jedné tragédie a už je tu další. Každá je ničivější než ta předchozí. To je přesný obraz našich dnů.

Nositelé naděje

Všechny tyto tragédie, krize a problémy vyžadují naši pozornost, naši lásku, naši péči. Jsme povoláni k tomu, abychom byli nositeli naděje, odhodlaní zmírňovat utrpení lidstva. Nemůžeme se ale soustředit na všechna negativní znamení kolem nás. To není podstatou druhého příchodu Ježíše. Nemůžeme trávit čas tím, že budeme hledat tragédie, které by nás motivovaly k přípravě na druhý příchod Ježíše. Naše poselství není poselstvím strachu nebo senzacechtivosti. Je to poselství založené na naději a jistotě, ne na úzkosti nebo strachu (viz L 21,25–28). Pohání nás naděje. Všechna negativní znamení ukazující dramatický úpadek světa nejsou naší prioritou. Směr, kterým se svět ubírá, není v našich rukou a nezávisí na nás.

Naše pozornost se soustředí na církev, která mocně povstává pro misi. To je Boží priorita a musí to být i naší prioritou. Dokončení kázání evangelia království celému světu je hlavním znamením druhého příchodu Ježíše.

Snadno můžeme rozpoznat, že svět spěje k zániku. Mám však otázku, nad kterou bychom se měli zamyslet: Povstává církev, aby misijně pracovala?

⁶ John Mecklin, ed., „Closer Than ever: It Is Now 89 Seconds to Midnight,“ *Bulletin of the Atomic Scientists*, Jan. 28, 2025, <https://thebulletin.org/doomsday-clock/>.

⁷ Ellen G. White, *Testimonies for the Church* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), vol. 9, p. 11.

Pokud jsme jen armádou v zákopech, jsme již poraženou armádou. Naše církev není povolána k tomu, aby byla skladištěm, ale spíše distribučním centrem. Nemáme v rukou moc nad směřováním tohoto světa. Máme však poslání vyzývat církev k misijnímu úsilí. Máme povolání, úkol, zaslíbení moci Ducha svatého a jistotu, že Ježíš bude s námi vždy, až do skonání světa (viz Mt 28,18–20).

Náš závazek

Při této velmi zvláštní příležitosti bych vás rád vyzval, abyste se ve všech svých aktivitách nezabývali pouze dramatickým úpadkem světa směřujícím k zániku, ale aby vaší prioritou bylo mocné povzbuzení církve k misii. Gottfried Oosterwal nám připomíná, že „... misie je srdcem církve. Pokud přestane bít, církev přestane existovat. Každá instituce, každý program a každá činnost

Pamětní oblouk jako symbol města St. Louis

církve má smysl – a právo na existenci – pouze tehdy, pokud se podílí na misii... Žádný věřící nemůže v kostele zpívat „Vykoupen, vykoupen, vykoupen krví Beránka“ nebo se modlit „Přiď království tvé“, aniž by se tím zavázal k účasti na Kristově misii. Nikdo nemůže skutečně říci, že patří k Božímu lidu, pokud neslouží Kristu jako misionář.“⁸

Ale pokud nejste „... oddaní misii, jste jako hasič, který běží do hořící budovy, jen aby zachránil obraz na zdi“.⁹ V takovém stavu bychom se nikdy neměli ocitnout. Taková situace však nastane, pokud dáme přednost tomu, co není naší skutečnou prioritou. Pokud chceme vidět Ježíše přicházet na nebeských oblacích, je čas, abychom se jako celosvětová církev mocně vzchopili k misii. Toto je výzva pro nás všechny – pro naše děti, teenagery, mládež a mladé dospělé, pro lidi v produktivním věku i lidi starší; pro muže i ženy, neslyšící, nevidomé a všechny ostatní lidi s postižením; pro každého člena, kazatele nebo vedoucího. Je to výzva pro všechny oblasti církve – pro každý místní sbor, každou organizační složku a každou instituci.

Církev se zmobilizuje k misii pouze tehdy, když budeme hluboce odhodláni zakotvit své postoje v Bibli a soustředit se na misijní poslání a upřímně se modlit za vylití Ducha svatého. Naléhavě potřebujeme probuzení v našem osobním životě i v životě církve, které z nás učiní lid, který postupuje po kolenou.

Potřebujeme reformaci, která nás připraví na život ne podle našich

⁸ Gottfried Oosterwal, *Mission: Possible: The Challenge of Mission Today* (Nashville: Southern Pub. Assn., 1972), p. 15.

⁹ Výrok připisovaný Dwightovi L. Moodymu.

osobních názorů, ale podle Božího záměru. Chceme církev, která miluje, věří a hledá vedení duchem proroctví, zjeveným skrze proročskou službu Ellen Whiteové. Církev, která je připravena použít všechny prostředky pro misi. Církev oddanou šíření literatury, která plní svou proročskou roli. Církev využívající nejnovější technologie k oslovení lidí tam, kde jsou. Církev, která nevytváří bariéry a dokáže sdělit poselství zrychlenému myšlení naší doby. Církev, která se zrodila v devatenáctém století, je připravena čelit výzvám a potřebám i jednadvacátého století.

Církev, která je připravena se mocně chopit misijního poslání. Církev, která postupuje důsledně, a přitom si uvědomuje, že společně jsme silnější, dojdeme dál a dorazíme rychleji. Církev, která podporuje jednotu mezi různými generacemi a vyhýbá se snahám oddělit se od společnosti. Slovy Ellen Whiteové: „Bratři moji, nedovolte, aby vás cokoli oddělilo od sebe navzájem nebo od Boha. Nemluvte o rozdílech v názorech, ale sjednoťte se v lásce k pravdě, která je v Ježíši.“¹⁰ Naše rozdíly jsou jako noty: společně, v Božích rukou, mohou vytvořit nejharmoničtější a nejkrásnější symfonii. To neznamená, že mezi námi nebudou rozdíly a nebudeme mít problémy, ale že budeme vyjadřovat souhlas s láskou, porozuměním a vyvážeností, že se budeme vyhýbat vyhrocování věcí a budeme posilovat začlenění lidí do společenství.

Naše církev se mocně chopí svého misijního poslání pouze tehdy, pokud z misie uděláme prioritu naší činnosti, našich setkání, našich lidských zdrojů

a všech prostředků. Nesmíme se nechat rozptylovat věcmi, které nejsou skutečnou prioritou naší církve. Ale víte, že čím více rosteme, čím více rozšiřujeme naši strukturu a čím složitější je život církve, tím větší hrozí riziko, že se vzdálíme od našeho posvátného poslání. K tomu dojde ve chvíli, když začneme oslavovat jiné úspěchy, než je plnění poslání, které nám svěřil Pán.

Naše poslání je velmi jasné: kázat celému světu poselství tří andělů ze Zj 14,6–12, a to vždy v kontextu naděje. Můžeme upravit způsoby zvěstování, ale nikdy nemůžeme změnit naše biblické poselství. Naše metody a strategie je třeba přepracovat tak, aby oslovily nejnáročnější regiony a skupiny lidí po celém světě. Potřebujeme poslání, které podporuje zdravý a dynamický růst v kvantitě v kombinaci s hlubokým růstem v kvalitě.

Nemůžeme být církví, která měří svůj růst jednoduchým ABC – aktivita, budovy a cennosti (peníze) –, ale církví, která je silně oddaná faktoru „U“ – získávání učedníků. Církví, která dokáže otevřít své přední dveře a zavřít zadní. Církví, která se zaměřuje na lidi, je otevřená ostaním a nezaměřuje se pouze na sebe jako nějaký klub svatých. Koneckonců, Ježíš přišel pro lidi, žil pro lidi, sloužil lidem, zemřel pro lidi, a až se vrátí, vezme do nebe pouze lidi.

Musíme se stát církví, která se rozvíjí, aby splnila misijní poslání. To je církev,

Misie je srdcem církve. Pokud přestane bít, církev přestane existovat.

¹⁰ E. G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 11.

kteřá dokáže odpovědět na Boží volání, jak to výstižně vyjádřil George Matheson: „[Pane,] pošli mě k srdcím bez domova, k životům bez lásky, k davům bez kompasu, k lidem bez útočiště! Pošli mě k dětem, které nikdo nepožehnal, k hladovým, které nikdo nenakrmil, k nemocným, které nikdo nenavštívil, k posedlým, které nikdo neuklidnil, k padlým, které nikdo nezvedl, k malomocným, kterých se nikdo nedotkl, k truchlícím, které nikdo neutěšil!“¹¹

Jak rád bych viděl naši církev, jak plní své poslání – nohama pevně na zemi, ale s očima upřenýma k nebi!

Rád bych viděl
naši církev
s nohama pevně
na zemi, ale
s očima upře-
nými k nebi.

Církev s jasným povoláním být odlišná, ale ne vzdálená (viz J 17,15). Církev ostatku, povoláná přivést tento svět na druhý příchod Ježí-

še. To je naše blahoslavená naděje. Ano, Ježíš brzy přijde a my můžeme „... slyšet kroky přicházejícího Boha“.¹² „Brzy se setkáme s tím, v nějž jsme vložili všechny své naděje na věčný život. A v jeho přítomnosti se všechny zkoušky, které jsme během života vytrpěli, promění v pouhé nic.“¹³

Závěrečné poznámky

My, shromáždění na tomto místě, zastupujeme „... všechny národy, kmeny, jazyky a lidi“ z celého světa (Zj 14,6).

Vírou můžeme spatřit ten slavný den, kdy se Kristus zjeví v oblacích nebes pro naši věčnou spásu, a připojit se k velikému zástupu „... všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečení v bílé roucha, palmové ratolesti v rukou“ (Zj 7,9). Vy i já tam musíme být!

Vidíme, jak svět dramaticky spěje k zániku, ale Pán nás volá jako své zástupce, církev pozůstatku, abychom mocně všechny povzbudili k misii. Dnes je ta nejlepší příležitost, abychom se jako celosvětová adventistická rodina zavázali soustředit se na misii a byli zmocnění Duchem svatým!

Máme v tomto shromáždění zástupce 212 zemí a území, kde adventisté působí. Jsou tu administrátoři, kteří vedou téměř 24 milionů členů církve adventistů. Jsme lidé, které Pán může použít k mocnému povzbuzení církve na celém světě. Jsme ti, které Duch svatý chce použít jako nástroje požehnání. Jsou zde ti, kteří mohou kázat evangelium království celému světu (Mt 24,14), aby viděli Ježíše přicházet v naší době. Prosím, spolupracujme s Duchem svatým, abychom probudili církev k misijnímu úsilí.

Je čas stát pevně na zemi, ale také upírat oči k nebi a čekat na den, kdy se ozve „... povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice“ (1Te 4,16) a sám Pán se zjeví v oblacích nebes. A nakonec bude církev nejen mocně povzbuzena k misii, ale také zcela připravena pro nebe.

(Redakčně zkráceno)

¹¹ George Matheson, *The Representative Men of the Bible: Adam to Job* (New York: Hodder & Stoughton, [1902]), p. 173.

¹² Ellen G. Whiteová, *Evangelizace*, (Praha: Advent-Orion, 2024), s. 129 (Ev 219).

¹³ Ellen G. Whiteová, *Od slávy k úpadku*, (Praha: Advent-Orion, 2007), s. 272 (PK 731).

Daniel Duda podruhé zvolen předsedou TED

David Neal, tedNews

Dne 7. července 2025 v St. Louis v USA byl během 62. zasedání Generální konference Daniel Duda znovu zvolen předsedou Trans-evropské divize (TED) CASD.

Jmenovací výbor předložil společný návrh všech 13 předsedů divizí, o kterém se hlasovalo jako o celku. Doporučení podpořila jasná většina delegátů (1 720 z 1 833 hlasujících delegátů) z celosvětové církve.

V upřímné modlitbě oddělení k službě řekla bývalá místopředsedkyně Generální konference, Ella Simmonsová:

„Otče, Bože, tvá přítomnost je cítit během celého tohoto zasedání. S vděčností obracíme své myšlenky k těmto vedoucím, které jsi v této době vybral, aby vedli církev v různých regionech.“

Pokračovala modlitbou: „Otče, dotkni se každého z nich svou mocnou pravicí. Veď je a formuj je, ať neuhnou z cesty, na kterou jsi je postavil. Máš plán nejen pro jejich životy, ale také pro svůj lid, pro své dílo a pro svou církev. Požehnej jim, posiluj je. Dej jim mimořádnou moudrost a rozlišovací schopnosti. Ať slyší tvůj hlas – a dej jim vše, co potřebují, aby ho slyšeli. Modlíme se a děkujeme ti ve jménu Ježíše.“

Zkušený vůdce

Daniel Duda má doktorát z biblické teologie na Andrewsově univerzitě. Ve své službě působil jako kazatel, evangelista, učitel teologie a tajemník kazatelského oddělení v Česko-Slovenské unii. Sloužil také v Rusku, kde vedl katedru teologie a působil jako akademický děkan na Zaokské adventistické univerzitě. V roce 1998 nastoupil na Newbold College jako hlavní učitel biblické a systematické teologie. Daniel Duda začal pracovat v Transevropské divizi v roce 2005 a v roce 2022 byl poprvé zvolen jejím předsedou.

Naděje i pro pana Nováka, co bydlí vedle

Jan Libotovský

Nevím, jestli jste už někdy ztratili naději. Možná naději na dobré zdraví, na lepší práci, na lásku, nebo na jiné věci, hodnoty, vztahy. Jak jste se cítili? Myslím, že to nebylo příjemné. Možná jste prožili zklamání, hořkost a v tu chvíli, jako by okolo vás vše potemnělo nebo ztratilo barvu.

Věřím, že takřka každý člověk nosí v srdci naději, a to i přes občasné nářky a nespokojenost. Ne všechny naděje se ale ukážou jako reálné, pevné nebo pravdivé, a přesto

jsou pro naše životy důležité. Tu nejlepší a nejužasnější naději, kterou lze na tomto světě mít, nám ale přináší

Ježíš Kristus. Ona prozáří jakoukoliv temnotu, situaci, katastrofu a je naprosto pevná. A o takové naději přijede na podzim tohoto roku (7. až 15. listopadu 2025) vyprávět evangelista Mark Finley. Jeho představení Kristovy naděje slyšelo už mnoho tisíc lidí a díky tomu se Ježíš stal jejich blízkým přítelem. Aby to tak prožili i lidé, kteří žijí okolo nás, je příležitost i pro nás.

Mark Finley nás v krátkém videu prosí o spolupráci (můžete je vidět na QR odkazu). Jsou to tři věci, které může udělat každý z nás:

Za prvé, modlete se za celou evangelizační sérii (celkem devět večerů).

Lidé jsou zahlceni mnoha věcmi, ale Boží Duch je může zastavit a přivést. Je ale třeba, abychom za to upřímně modlitebně bojovali a aby nám na těchto konkrétních lidech skutečně záleželo.

Za druhé, najděte si čas a zúčastněte se těchto přednášek. Nemusíte kvůli tomu jezdit do Prahy. Tyto přednášky budou vysílány on-line, a tak můžete takové setkání zorganizovat ve vašem sboru nebo ve vašem obývacím pokoji a Marka Finleye nechat promluvit z obrazovky.

A za třetí, vezměte na tyto přednášky někoho s sebou. Právě ty lidi, které už nyní ponese na modlitbě. Úžasnou a pevnou naději potřebují stejně jako my, a ta jim může změnit život.

Možná se nám zdá, že datum konání je až za dlouho, ale věřte, že čas utíká rychle. Nejlepší je začít s plánováním, přípravou a modlitbami už nyní.

Součástí přednášek budou také i inspirativní rady jak zdravěji žít, které přinese manželka Marka, Ernestine Finley, odbornice na zdravý životní styl a autorka knih o zdraví, a to nabízí další možnosti pro vaši kreativitu na setkáních.

Bůh nám nabízí další příležitost, jak můžeme jednoduše představit našeho zachránce Ježíše Krista, příležitost, jak ukázat na naději, kterou nabízí, a jistotu, která z ní vyrůstá. Věřím, že každého z nás povede a dá nám moudrost, jak v této službě najít své místo.

inzerce

Nabízíme krátkodobé ubytování v garsonce církevní budovy v Hronově.
Více na tel.: 724 675 419 nebo 721 871 986.

Slávnosť ordinácie kazateľov v Trenčíne

Daniel Márföldi, tajomník Slovenského združenia CASD

V živote cirkvi existuje množstvo dôvodov na radosť. Každý z nich je jedinečný a prináša nové povzbudenie pre spoločenstvo veriacich. Medzi tie najsilnejšie okamihy nepochybne patrí aj ordinácia kazateľov – zvlášť, keď ide o mužov, ktorí už roky verne slúžia Pánu Bohu a cirkvi.

Práve takáto udalosť sa odohrala v sobotu 17. mája 2025 v zbore Cirkvi adventistov siedmeho dňa (CASD) v Trenčíne.

Sviatočne naladení návštevníci z rôznych kútov Slovenska zaplnili zborovú miestnosť, aby sa stali svedkami ordinácie dvoch kazateľov, ktorí zároveň vedú dôležité oddelenia cirkvi.

Marek Majtán-Černák pôsobí na plný úväzok ako vedúci Oddelenia mládeže a Oddelenia misie. Rastislav Špalek vedie Oddelenie knižnej evanjelizácie a zároveň slúži ako kazateľ pre zbory Trenčín, Vaďovce a skupinu v Myjave.

Na slávnostnej bohoslužbe sa zúčastnili aj zástupcovia vedenia cirkvi – z Česko-Slovenskej únie Cirkvi adventistov siedmeho dňa predseda Peter Čík a tajomník David Čančík, ako aj vedúci predstavitelia Slovenského združenia CASD – predseda František Kolesár, tajomník Daniel Márföldi a hospodár Daniel Majdiš.

Dopoludňajší program otvorila sobotná škola pod vedením domáceho kazateľa Rastislava Špaleka. Program obohatili hudobné vystúpenia – Karol Bartakovič z Topoľčian, súrodenci Tomáš a Adela Majtánovci s malou Emily a poéziou prispela Mária Hletková zo zboru Vadovce. Príbeh pre deti priniesol tajomník únie David Čančík a kázaním z Božieho slova poslužil predseda únie Peter Čík, ktorý zároveň viedol aj samotný obrad ordinácie.

Po predstavení kandidátov predsedom Slovenského združenia Františkom Kolesárom nasledovala významná chvíľa – na pódium prichádzali ordino- vaní kazatelia, aby sa modlili za svojich

kolegov. Vkladaním rúk vyjadrili prosbu o požehnanie, prijatie do služby a podporu v ich budúcom pôsobení.

Slávnosť vyvrcholila srdečnými gratuláciami a emotívnymi vyjadreniami vďaky. Gratulácie a blahoželanania pritom nepatrili len samotným kazateľom, ale aj ich manželkám, Anne Majtánovej-Černákovej a Monike Špalkovej, ktoré stoja po ich boku a sú neoddeliteľnou súčasťou ich služby. Mnohí prítomní neváhali prejavíť úctu a vďaku aj týmto ženám, ktoré svojou podporou a obetavosťou významne prispievajú k duchovnej službe svojich manželov.

Obaja čerstvo ordinovaní kazatelia sa následne podelili o svoje osobné skúsenosti a svoju cestu viery, ktorá ich priviedla až k tomuto významnému míľniku.

Sme vďační Pánu Bohu, že do radu ordinovaných kazateľov pribudli dvaja oddaní služobníci, ktorých život a práca sú dôkazom jeho vedenia a milosti.

Aj napriek daždivému počasiu sa zbor naplnil radosťou, vďačnosťou a povzbudením.

Setkání služby lidem se speciálními potřebami

Josef Slowík, koordinátor Adventistické služby lidem se speciálními potřebami v ČSU

V sobotu 17. května 2025 se zájemci o Adventistickou službu lidem se speciálními potřebami ze Slovenského sdružení sjeli do Banské Bystrice, kde bylo již s velkým předstihem naplánováno a připravováno první setkání tohoto druhu na Slovensku.

Sbor v Kollárově ulici v Banské Bystrici ochotně otevřel svoje prostory, abychom zde mohli prožít nejenom speciální tematickou

dopolední bohoslužbu (mimo jiné s tlumočením do znakového jazyka a s přepisem mluveného slova pro neslyšící účastníky), ale i následující odpolední

program, kde se více než dvě desítky přítomných účastníků seznámily s touto službou, která se už deset let aktivně v naší církvi rozvíjí, s životními příběhy lidí s různými typy speciálních potřeb a také s možnostmi a příležitostmi pro vlastní zapojení se do činností realizovaných v této oblasti.

Setkání iniciovala Pavlína Sóradová, která je pověřena koordinací Adventistické služby lidem se speciálními potřebami ve Slovenském sdružení, a ve spolupráci s ní plánujeme a připravujeme již další navazující aktivity a setkání v tomto sdružení. Jsme také, nyní už v celé naší unii, připraveni poskytovat podporu v oslovování i v začleňování lidí se speciálními potřebami do života církve jak ve všech jednotlivých odděleních nebo církevních institucích, tak samozřejmě i v jednotlivých sborových společnostech.

Nabízíme proto (i díky projektům podporovaným naší Interevropskou divizí) pomoc a podporu formou poradenství, konzultací, seminářů a workshopů, v některých aktivitách případně i finanční pomoc, aby se jak jednotlivci ochotní k dobrovolnické službě, tak celé společenství církve mohlo podílet na snižování a odstraňování bariér omezujících přístup lidem se speciálními potřebami mezi nás, a především k samotnému evangeliumu.

Informace o naší službě včetně kontaktů a podpůrných materiálů můžete najít na webu **bezbarier.casd.cz**. Kontaktovat nás můžete také přímo přes e-mail **bezbarier@casd.cz**.

Sbor České Budějovice oslavil 100 let

Irenka Papírníková

„Sobota vděčnosti.“ Tak nazval českobudějovický sbor sobotu 7. června 2025, kdy si připomínal 100 let od vzniku svého sboru.

Vděčnost...

- ... za dva první kolportéry, kteří v roce 1918 přinesli na jih Čech poselství evangelia „v adventistickém balení“;
- ... za prvních 13 členů, kteří stáli v roce 1925 u zrodu českobudějovického sboru;

- ... za bratry a sestry, kterým se podařilo v roce 1933 zakoupit budovu první vlastní modlitebny;
 - ... za ty, kteří to nevzdali a navzdory zákazu církve v letech 1952–1957, kdy jim byla budova modlitebny režimem sebrána, pokračovali v práci pro Boha i v tak nepřátelském prostředí, i když se museli scházet v bytech členů sboru;
 - ... za ty, kdo se po znovupovolení církve postarali o pokračování práce nejprve ve vypůjčených, později ve vlastních prostorách;
 - ... za ty, kdo po roce 1989 po vrácení původní budovy modlitebny církvi s obrovským nasazením prosadili a vlastními silami v letech 1991–1993 vybudovali moderní krásnou modlitebnu;
 - ... za manželky kazatelů, bez jejichž opory by kazatelé sloužit nemohli (jako poděkování dostaly všechny přítomné aspoň kytičku);
 - ... za to, že mezi nás mohl mimo jiné přijet i bratr Jaroslav Šroll, jeden z nejstarších žijících kazatelů, který zde v Českých Budějovicích sloužil v letech 1977–1980.
- To všechno a mnoho dalšího si členové českobudějovického sboru spolu s hosty z okolních sborů v sobotu

7. června připomněli. V bohatém celodenním programu zaznělo množství písní chválicích Boha, který sbor po celou tu stoletou historii provázel, také vzpomínky na minulé časy, kázání z Božího slova a mnoho dalšího.

V první části bohoslužby jsme zalistovali sborovou kronikou a pobavili se následným kvízem z historie sboru. Spolu s dětmi jsme se zaposlouchali do příběhu, který byl sice určen jim, ale určitě zaujal i ty starší. V kázání, kterým

přítomné oslovil bratr Vítek Vurst, předseda Českého sdružení, jistě všechny zaujalo důležité poselství: „Uvědomme si, že každý z nás je pro Pána Boha důležitý, s každým počítá, každý je pro něho nepostradatelný.“ A samozřejmě také připomenutí, že verš, který byl zvolen jako motto celé slavnostní soboty o Boží dobrotě a milosrdenství, by neměl být jen „textem na papíře“, ale měl by se stát mottem života každého z nás, protože bez Božího milosrdenství bychom nebyli ničím.

Po bohatém společném obědě, kdy byla příležitost, aby se osobně setkali přátelé, kteří se třeba nemají možnost potkávat (ale samozřejmě i ti, kdo se potkávají každou sobotu), se otevřel odpolední blok programu. V „Křesle pro hosta“ jsme přivítali bratra Šrolla, který zavzpomínal na dobu, kdy zde v Českých Budějovicích sloužil a která nebyla šíření evangelia právě nakloněna. Své vzpomínání zakončil poselstvím pro sbor – textem z Ko 2,6.7: „Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali

jako Pána. V něm zapustte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky.“

Druhým hostem v křesle byl současný kazatel sboru Petr Adame, který se zamyslel nad tím, co by asi říkali naši předkové, kdyby se mohli na náš sbor dnes podívat. Určitě by se divili, že tady ještě jsme, protože oni věřili tomu, že se Pán Ježíš vrátí už za jejich života, a že by se divili i tomu, že sbor ještě existuje, že se v průběhu doby nerozpadl. Bratr Adame se také pokusil poodhalit, co nás čeká – tak, jak se změnila doba, ve které žijeme, je třeba,

aby i církev na nové situace reagovala a aby ti, kdo chtějí sbor posouvat dál, měli dostatečnou podporu nás všech. Rovněž on měl pro sbor biblické poselství. Na základě veršů z Nu 14 nám bratr Adame připomněl, že tak, jako Jozue a Káleb viděli zemi, do které Izraelce Bůh poslal, jako zemi převelice dobrou, i my bychom měli hledět na budoucnost jako na „zemi převelice dobrou, kterou nám Hospodin dává“.

V další části odpoledne zhlédli přítomní krátký film, který připomněl, jak se před 30 lety nová modlitebna stavěla (a zejména mladí, kteří tu dobu nezažili, opravdu zírali, jak jejich tátové stavbu realizovali – bez techniky, doslova vlastníma rukama).

A pak už následovalo rozloučení s krásnou (i když deštivou) sobotou, se všemi, kdo tu sobotu v českobudějovickém sboru prožili. Bývá zvykem oslavenci přát: „... a ať se dožiješ ještě jednou tolik.“ Dovolte nám, abychom toto přání neopakovali, ale pozměnili: „... ať se dožiješ toho, že se všichni už brzy setkáme v příbytcích, které pro nás Pán Ježíš připravil.“

Kazatel-
ské páry
(zleva)
manželé
Raškovi,
Krynští,
Adameo-
vi, sestra
Ludvíko-
vá, bratr
Vít Vurst,
Chánovi,
Zvolánko-
vi, Šrollovi

Spomienka na utrpenie bratov pre svoju vieru

Anna Ruth Bobeková (rod. Gajanová) a Daniel Gajan

Vjúli tohto roka je to už 70 rokov od odsúdenia našich kazateľov Tobiáša Zigmunda, Jána Gajana, Františka Murína a Gašpara Lovaša, ako aj bratov Jozefa Brodu, Ondreja Messerschmidta a Jána Číža.

Rozsudkom Najvyššieho súdu v Prahe dňa 11. 7. 1955 boli obžalovaní pre trestný čin vlezrady podľa § 78 ods. 1, písm. c), ods. 2, písm. a) Tr. zákona 86/50 Sb., ktorého sa mali dopustiť preto, že od roku 1952 až do ich zatknutia na jeseň roku 1954 v kraji Banská Bystrica, Bratislava a na iných miestach Slovenska ako členovia tajného ústredného výboru zakázanej sekty „Adventistov siedmeho dňa“ pokračovali aj po zákaze sekty v nepriateľskej činnosti, schádzali sa na tajných schôdzkach, vybudovali rozsiahlu tajnú sieť organizácie adventistov, rozmnožovali tlačoviny zamerané nepriateľsky proti ľudovodemokratickému zriadeniu a socializmu, viedli občanov republiky k porušovaniu zákonov a predpisov, narušovaniu pracovnej disciplíny, porušovaniu dodávkových a iných povinností, neúčasti vo verejnom živote a členstve v masových organizáciách, narušovali morálno-politickú jednotu našich pracujúcich a na financovanie protištátnej činnosti založili tajný fond.

Na základe týchto vykonštruovaných skutočností súd obžalovaným vymeral nasledujúce tresty odňatia slobody: pre Tobiáša Zigmunda vo výmere 7 rokov, pre Jána Gajana 5 rokov, pre Františka Murína 6 rokov, pre Gašpara Lovaša 6 rokov, pre Jozefa Brodu 5 rokov, pre Ondreja Messerschmidta 5 rokov a pre Jána Číža 5 rokov. Ďalej im bol uložený trest straty čestných občianskych práv u každého na 4 roky a u Tobiáša Zigmunda na 5 rokov. Podľa § 55, ods. 1, písm. a) a b) boli vyhlásené za prepadané písacie stroje, cyklostyly a tlačoviny, ktoré boli nájdené pri domových prehliadkach.

Toto bolo presné znenie rozsudku, ktorým boli naši bratia odsúdení pre svoju vieru. Až Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 12. 4. 1991 všetkých obžalovaných oslobodil spod obžaloby, pretože tieto skutky vo vykonštruovanom komunistickom súdnom procese nie sú podľa našich zákonov trestným činom.

Žiaľ, pobyt vo väzení sa nepriaznivo odrazil na zdraví našich bratov, a keďže išlo o otcov rodín, rozsudok mal finančný aj spoločenský dosah na ostatných členov rodiny. Pobyt vo väzení prežívali bratia vo svojej viere na modlitbách, pri čom im pomáhali aj modlitby ich rodín a ostatných.

Zpráva z výboru Česko-Slovenské unie CASD

David Čančík, tajemník ČSU CASD

Dne 18. června 2025 proběhlo zasedání výboru Česko-Slovenské unie (VČSU) Církve adventistů sedmého dne on-line.

Administrativní rozhodnutí

- VČSU jmenoval, pro nově vzniklou instituci A-MEDIA, správní radu, a to ve složení:

○ Peter Čík	předseda ČSU,
○ David Čančík	tajemník ČSU,
○ Marek Škrla	hospodář ČSU,
○ Daniel Dobeš	předseda
	MSS, SKK ČR,
○ František Kolesár	předseda SZ,
	SKK SR,
○ Vít Vurst	předseda ČS,
○ Martin Babka	Mediální
	centrum ČR,
○ Tamara Hajdušková	Mediální cent-
	rum SR Štúdio
	Nádej,
○ Jan Kubík	Advent-Orion
	ČR,
○ Jan Muntág	Advent-Orion
	SR,
○ neobsazená pozice	Adventistická
	tisková kance-
	lář (sociální
	sítě a weby),
○ neobsazená pozice	ředitel
	A-MEDIA.

Prvním úkolem nově zvolené SR A-MEDIA bude úsilí o vytvoření Mediálně-redakční rady a výběr jejího obsazení. A dále také příprava návrhu osoby na pozici ředitele A-MEDIA pro VČSU.

- **Prodloužení mandátu Jiřího Komárka v dozorčí radě ADRA, o.p.s.**

VČSU rozhodl o prodloužení mandátu Jiřího Komárka v dozorčí radě ADRA, o.p.s., a to na další tři roky.

- **Pravidla pro laické kazatele**

VČSU na podnět výboru MSS upravil dokument „Pravidla pro laické kazatele“ ze dne 27. 4. 2025. Dokument je k dispozici v CISu.

Personální rozhodnutí a informace

- **Ředitel ADRA, o.p.s.**

Ředitel ADRA, o.p.s. v České republice – Radomír Špinka – se rozhodl po deseti letech opustit tuto pozici. Proto se Správní rada Adry v uplynulých šesti měsících věnovala výběru jeho nástupce. SR pracovala celkem s 16 jmény a své doporučení předala VČSU. Ten na svém zasedání rozhodl, že ředitelkou ADRA, o.p.s. se od 1. října 2025 stane Miroslava Čančíková Illetšková, která v současnosti v Adře pracuje na pozici vedoucí finančního oddělení.

Hospodářská rozhodnutí a informace

- **Úpravy v bytě na Sázavě**

VČSU schválil investici do rekonstrukce domu se dvěma bytovými jednotkami na pozemku církve na Sázavě. Jeden byt bude následně poskytnut ČS k ubytování kazatelské rodiny.

- **GAIN 2025**

VČSU rozhodl o vyslání 10členné výpravy na GAIN 2025, který proběhne na podzim v Bulharsku. Chceme využít různých pohledů účastníků, abychom tak přivezli novou inspiraci a navázali kontakty pro další rozvoj v oblasti komunikace církve.

Příští setkání VČSU se uskuteční 21. září 2025 v Brně.

Zpráva z výboru Českého sdružení CASD

Jan Matoušek, tajemník ČS CASD

V neděli 8. června 2025 od 9.00 hodin proběhlo v prostorách KSŠZŠMŠ Eliáš v Praze další zasedání výboru Českého sdružení CASD.

Hosty zasedání VČS byli manželé Finleyovi, kteří informovali o plánovaném cyklu evangelizačních přednášek – listopad 2025. Tyto přednášky budou probíhat v Kongresovém centru v Praze a budou přenášeny on-line přes internet.

Hostem VČS byl i Daniel Hrdinka, který přednesl zprávu z oddělení Diakonie a sociální pomoci při ČS.

Personální rozhodnutí

- **Ordinovaný kazatel pro Tachov**
VČS pověřil služebností ordinovaného kazatele pro sbor CASD Tachov Daniela Hrdinku (kazatele v Plzni), a to od 8. června 2025.
- **Ukončení pracovního poměru – Jan Mráček**
VČS přijal na základě vzájemné domluvy rozhodnutí o ukončení

pracovního poměru s Janem Mráčkem, a to k 30. červnu 2025.

- **Ukončení pracovního poměru – Pavel Zvolánek**
VČS přijal na základě vzájemné domluvy i skutečnosti, že byl Pavel Zvolánek jmenován hlavním kaplanem Vězeňské služby ČR, rozhodnutí o ukončení jeho pracovního poměru, a to k 14. srpnu 2025.
- **Studijní volno – Jana Vojáčková**
VČS odsouhlasil žádost Jany Vojákové o studijní volno v termínu od pondělí 11. srpna do pátku 12. září 2025.
- **Studijní volno – Roman Hampacher**
VČS odsouhlasil žádost Romana Hampachera o studijní volno v termínu od pondělí 16. června do pátku 5. září 2025.
- **Rozšířené povolení – Roman Hampacher**
VČS navrhl udělit Romanu Hampacherovi rozšířené povolení ke kazatelské službě, a to po splnění všech potřebných podmínek stanovených kazatelským oddělením ČSU CASD. Tento návrh byl zaslán k odsouhlasení VČSU.
- **Rozšířené povolení – Jan Libotovský**

VČS schválil zahájení procesu rozšířeného povolení ke kazatelské službě pro Jana Libotovského.

Rozhodnutí z oblasti evangelizace a misie

- **Adventist Frontiers Mission**
VČS přijal vizi pro bílá místa ČS CASD, která upravuje působení misionářských párů na území ČS ve spolupráci s Adventist Frontiers Mission. Ve vizi je stanoven i způsob spolufinancování, obsazení a způsobu fungování i vyhodnocení projektů misionářů v ČS. VČS pověřil vedení ČS jednáním o případném zaměstnání misionářů.

Administrativní rozhodnutí

- **Pravidla pro laické kazatele**
VČS schválil předložená pravidla pro laické kazatele na území ČSU a rozhodl nahradit jimi dosud platná pravidla vydaná ČS, a to od 1. července 2025.
- **Zahraniční cesty**
VČS vyslal Ivanu Eder a Tadeáše Vrba na služební cestu do Bulharska – GAIN 2025. Dále také VČS

vyslal Martina Pavlíka na služební cestu do Německa – kongres německé mládeže ve Friedensau.

- **Výsledek el. hlasování 04 VČS 24–29: Ambassador T. Vrba**
VČS potvrdil el. hlasování, ve kterém bylo na základě přijaté komunikační strategie rozhodnuto o přijetí Tadeáše Vrby do pracovního poměru od května 2025 na 40–60 hodin měsíčně jako ambasadora (redaktora) v oblasti oddělení komunikace.

Hospodářská rozhodnutí

- **Grantová výzva**
VČS schválil grantovou výzvu pro rok 2026.
- **Výběrové řízení Luže – opěrná zeď**
VČS schválil uzavření smlouvy na rekonstrukci opěrné zdi v havarijním stavu u modlitebny Luže s firmou ŘÁDEK stavební společnost s.r.o. za cenu 651 571 Kč bez DPH.
- **Sborová budova – Teplice**
VČS revokoval rozhodnutí VČS č. 251 z 19. března 2019 a rozhodnutí VČS č. 480 z 21. dubna 2024 o prodeji budovy v Teplicích.

Odešel služebník Slova

Jan Dymáček

Není to zpráva, která se píše radostně, ale žijeme stále na tomto světě. A k tomu stále ještě patří loučení s těmi, které jsme měli rádi. A to platí i o Bohumilu Dymáčkovi, který nás opustil 31. 3. 2025.

Bratr Bohumil Dymáček se narodil v období druhé světové války v roce 1942. Už jako mladého člověka, žijícího s věřícími rodiči v Blansku, jej přitahovala příroda, hudba a výšky – intenzivně se věnoval botanice, hrál na housle, kytaru a mandolínu, rád zpíval a také létal na větroni. To všechno je jistě povznášející. Žel, čekalo jej v životě něco, co takové není. Když se smířil se smrtí svých dvou sester a absolvoval učební obor soustružník, byl povolán do vojenské služby.

Jenže v roce 1960 to v souvislosti se sobotami nebylo pro věřícího adventistu snadné. Po 14 dnech byl vzat do vazby, odsouzen a v různých věznících strávil rok a půl. V roce 1962 se sice vrátil domů, ale hrozila mu znovu

vojenská služba. Proto místo vojny nastoupil na deset let do ostravsko-karvinských dolů.

Samo-
zřejmě na Slezsku chodil do shromáždění, kde se angažoval v různých služebnostech a později i jako starší sbor.

V roce 1964 se oženil s Helenou Hodbodovou, která mu byla celý jeho život velkou pomocí a dochovala jej až do konce. Když se vzali, bydleli v Karviné a postupně se jim narodily tři děti. Bohumil, Jitka a Helena.

Nemohl se smířit s životem pod zemí a bez přírody, proto po skončení svého závazku v dolech, to byl rok 1972, se s rodinou odstěhoval do Blanska do domu svých rodičů. V Blansku byl zaměstnán jako údržbář a řidič a vedle toho ještě studoval teologický seminář.

I když se mu v zaměstnání dařilo, touha po přírodě byla silnější. A tak

za další dva roky začal pracovat jako lesní dělník a přitom dálkově vystudoval střední průmyslovou školu strojní v Jedovnicích.

Přišel rok 1980, to mu bylo 38 let, a byl povolán do kazatelské služby, konkrétně do sborů Jeseník a Hanušovice. Neměl to tam snadné, protože církevní tajemník mu velice znepříjemňoval život. V době, kdy bydleli a sloužili jako rodina v Jeseníku, se jim narodila dvojčata, Tomáš a Jiří.

Následně byli přeloženi do sboru Frýdlant nad Ostravicí a skupiny Ježonky. V roce 1989 mu byly svěřeny havířovské sbory. Přišla revoluce, pořádaly se přednášky, semináře, kurzy Bible atd. Ale vedle toho začala i stavba modlitebny v Havířově-Šumbarku, do které se bratr Dymáček také aktivně zapojil. Během jednoho roku s manželkou prožili tři svatby, kdy se mu vdaly obě dcery a oženil nejstarší syn.

V roce 1996 se rodina (již jen) se dvěma syny stěhovala do Brna, protože bratr převzal odpovědnost za sbory Brno-Střední, Brno-Žabovřesky a skupinu Klobouky. Vedle toho úzce spolupracoval s Adrou, byl okrskovým kazatelem a také vysvěceným kazatelem pro sbory Tišnov a Brno-Lesná.

Jeho zkušenosti, přístup k lidem a láska k Boží pravdě způsobily, že byl v roce 1999 povolán na Teologický seminář v Sázavě jako preceptor, tedy kazatel studentů. Současně vyučoval i několik předmětů. Zde se oženili jeho nejmladší synové.

Začátkem roku 2004 odešel do důchodu a vrátil se na Moravu, konkrétně do Mohelnice, kde našli nový domov. Zároveň přijal odpovědnost vysvěceného kazatele ve sborech Blansko, Boskovice a Roubanina.

Později znovu vyhověl žádosti sdružení a spravoval sbor Zábřeh na Moravě, kde nezůstalo pouze u kazatelské

práce, ale spolu se svojí manželkou nesl i hlavní tíhu stavby nové modlitebny v tomto městě.

Již jsem podotkl, že bratr toužil po přírodě, hudbě a výškách. Proto když se v naší zemi začal rozvíjet paragliding, byl jedním z prvních, kdo se tomuto sportu začal věnovat.

Vedle této své velké lásky měli s manželkou ještě jeden sen. Mít svůj vlastní domek. A tak v jeho 70 letech spolu začali stavět. Nemohli si přát nic lepšího. Bydlení v přírodě, sportovní letiště za kopcem, procházky, soukromí atd. A v takovém prostředí, které si s manželkou velice vychutnávali, jim Pán dopřál spolu bydlet deset let.

Miloval naše sionské písně a velmi často a rád si mnohé z nich zpíval zpaměti. Jednou z nich, která pro něj hrála významnou roli a která jej posilovala již od dob vězení, byla píseň „Já vím, komu jsem uvěřil“. Byla pro něj nejen zdrojem vnitřní síly, ale byla také vyjádřením jeho osobní celoživotní neochvějné víry v Ježíše Krista.

Ukrajina: Pomáhame tam, kde iní končia

Martin Pavelka, programový riaditeľ ADRA Slovensko

Vojna na Ukrajine sa z titul-
kov postupne vytráca, no jej
dôsledky zostávajú každo-
dennou realitou pre milióny
ľudí. Práve tam, kde sa záu-
jem iných končí, v odľahlých
regiónoch zasiahnutých nie-
len útokmi, ale aj dlhodobým
zanedbaním, pokračuje naša
práca.

Kotly, ktoré prinášajú viac než len teplo

V malej obci Sosnica v Černihivskej oblasti funguje zariadenie pre deti s mentálnym a fyzickým postihnutím. Keď sa rozoznie siréna, deti sa presúvajú do pivnice – niekedy aj na celú noc. Nikto im nevysvetlí, čo je vojna, no naučili sa, že tma, chlad a úkryty sú ich novou rutinou.

Keď nás oslovila česká univerzita s ponukou na dva plynové kotly, vedeli sme, kde ich pomoc padne na úrodnú pôdu. Po dvoch dňoch na cestách a mnohých hodinách na colnici sme kotly doručili tam, kde boli potrebné najviac. Staré zariadenie bolo na hranici životnosti, nové zariadenia budú kľúčové pre prežitie ďalšej zimy. Riaditeľka školy to zhrnula jednoducho:

„Už sa nebojím zimy.“ Deti nám podakovali posunkovou rečou a darčekom, ktoré samy vyrobili.

Nemocnica v tieni frontu

Naša pomoc však nekončí pri školách. V meste Šostka, ktoré sa nachádza v blízkosti frontovej línie, chýbal základný zdravotnícky materiál. S podporou švédskeho partnera OneMed sme vybavili urgentnú zásielku – sedem paliet sterilného vybavenia, katétrov, operačných setov a infúzných systémov. Niektoré cesty boli zablokované, navigácia často nefungovala – čo je v tejto oblasti dôsledok vojenskej aktivity.

Po príchode nás zdravotníci nepri vítali oficiálnym protokolom, ale pripravenosťou okamžite roz distribuovať materiál tam, kde bol potrebný. „Toto nejde do skladu – toto ide na oddelenia,“ povedal hlavný lekár. Vety, ktoré hovoria za všetko.

Svetlo pre školy, v ktorých sa tma stáva hrozbou

Zima a výpadky elektriny sú realitou, ktorá najviac zasahuje deti. V školských úkrytoch počas leteckých poplachov často vypadne osvetlenie aj ventilácia. V úplnej tme sa aj jednoduchá situácia môže zmeniť na paniku. Preto sme,

vďaka podpore nadácie ESET a viacerých súkromných darcov, zabezpečili šesť elektrocentrál – štyri výkonné, dve menšie. Aj napriek zložitým bezpečnostným podmienkam a nedostatku techniky sa nám ich podarilo dopraviť priamo do škôl v Novhorod-Siverskom, Mryni, Koropi a Brovaroch.

Generátory nie sú riešením všetkého, ale môžu rozhodnúť o tom, či deň v kryte prebehne bezpečne alebo v chaose. Predstavitelia samospráv to vystihli takto: „Slovensko je malá krajina, ale dostávame od vás mimo-riadne cennú pomoc. ADRA na nás nezabúda.“

Pomoc ako záväzok

Naša pomoc v Černihivskej oblasti je dlhodobá. Nejde len o jednorazové zásielky. Opravujeme strechy, vymieňame okná, zabezpečujeme zdroje elektriny, zásobujeme nemocnice aj domácnosti. V spolupráci s miestnymi partnermi a medzinárodnými darcami hľadáme riešenia, ktoré vydržia dlhšie než jeden zimný mesiac.

Ukrajina sa z médií možno vytráca, no my z nej neodchádzame.

modlíme se za...

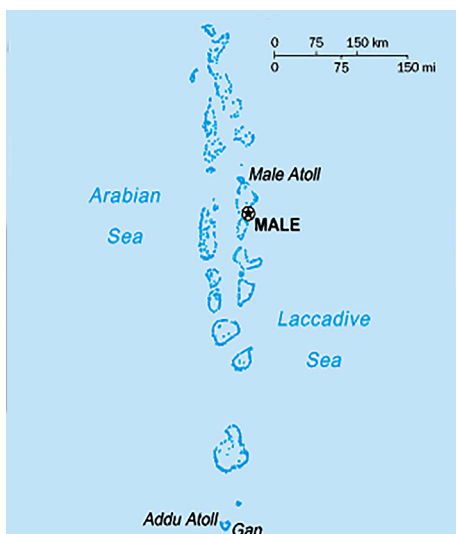
Maledivy

Pavel Novotný

Obyvatelstvo: 575 000 obyvatel; Maledivané, Sinhálci, Indové, Arabi.

Náboženství: Muslimové 98,6 %; buddhisté 0,8 %, hinduisté 0,4 %; nevěřící 0,1 %, křesťané 0,1 % (z toho řím. kat. 61,4 %, protestanti 34,5 %, ostatní 3 %, pravoslavní 1,2 %).

Adventisté s. d.: Na ostrovech žádní adventisté nežijí.

Maledivy jsou, pokud jde o rozlohu souše i počet obyvatel, nejmenší asijskou zemí. S průměrnou nadmořskou výškou 1,5 metru a nejvyšším bodem ve výšce 2,4 metru Maledivy aspirují na superlativ nejnižše položené země na světě. Není divu, že místní vláda patří mezi největší světové průkopníky omezování průmyslových zplodin a sama jde příkladem. V říjnu 2009 vláda demonstrativně zasedala v neoprénu a s dýchacími přístroji pod mořskou hladinou, aby k problému přitáhla pozornost médií, a tím i světa.

Lidé sem přišli asi už před Kristem jako rybáři z jižní Indie a západní Šrí

Lanky. Mezi ranými obyvateli Malediv, kteří dali základ dnešnímu obyvatelstvu, ale měli být také lidé ze Sindhu v dnešním Pákistánu, a dokonce i zbloudilci z austronéžské migrace přes Indický oceán, která vedla z Indonésie na Madagaskar.

Ve starověku vyznávali obyvatelé Malediv specifickou formu hinduismu. Za vlády indického císaře Ašóky přijali buddhismus, který pak dominoval životu ostrovanů až do 12. století. Na konci 12. století se z dochovaných nápisů na bronzových deskách dozvídáme o přijetí islámu. Slavný cestovatel Ibn Battúta, který ostrovy navštívil ve 14. století, píše o Maročanovi jménem Abú Barakat el-Berber, který měl islám jako první přinést a rozšířit mezi obyvateli. Tomu odpovídá i skutečnost, že až do 17. století se zdejší muslimové hlásili k právní škole málikíja, která je rozšířena v severní Africe, a že se pro písemné záznamy dodnes používá arabština.

Na ostrovy často přijížděli námořníci a kupci ze zemí kolem Arabského moře a Bengálského zálivu, a dokonce až z Číny. Jen třikrát byli podrobeni cizí moci. A pokaždé to byla moc křesťanská. V polovině 16. století ostrovům 15 let vládli Portugalci, v polovině 17. století se staly součástí nizozemského Malabaru, ale jenom na čtyři měsíce. V letech 1815 až 1965 měli rozhodující slovo Britové.

V roce 2004 postihlo Indický oceán silné zemětřesení následované strašlivou vlnou tsunami. Nízké maledivské ostrovy voda jednoduše zalila, vlny byly i tisíce kilometrů od epicentra až 4,5 metru vysoké. Škoda představovala 62 % státního rozpočtu. Zahynulo 108 lidí. Prezident Našíd vytvořil z části příjmů z turistiky fond, z jehož prostředků chce nakupovat pozemky na Šrí Lance, v Indii, a dokonce až

v Austrálii, kam by se Maledivané mohli přestěhovat, kdyby zvyšující se hladina oceánu jednou ostrovy zaplavila.

Třetina obyvatel země žije v hlavním městě Malé na maličkém přelidněném atolu Severní Malé, který byl dříve než 800 let sídlem králů. Pod vlivem islámu neznají Maledivané, na rozdíl

od Indie, společenské kasty. Úctu si může vydobýt kdokoli, kdo si to zaslouží díky svým dovednostem a ctnostem. Gramotnost dosahuje 99 % dospělé populace.

V roce 2004 postihlo Indický oceán silné zemětřesení následované strašlivou vlnou tsunami.

Maledivané se dlouho hlásili k sufismu, formě muslimské zbožnosti, která zdůrazňuje osobní vztah mezi člověkem a Bohem. To se projevovalo například poutěmi k hrobkám svatých, od kterých si věřící vyprošovali požehnání, nebo svátky maulúdu, při kterých se lidé scházeli ve speciálně ušitých stanech a dlouhými melodickými litanii se snažili přiblížit se Bohu. Od

Hlavní město Male pokrývá celý stejnojmenný ostrov

80. let 20. století jsou súfijské praktiky zakázané. Hrobky zůstaly stát, ale jenom jako kulturní památky. Modlitby u nich jsou postavené mimo zákon.

Islám je státní náboženství a vychází z něj státní zákony. Zákoník říká, že je povoleno cokoli, co není ve výslovném rozporu s šarí'ou a ostatními zákony.

To je ovšem popřeno tím, že otevřené vyznávání jakéhokoliv jiného náboženství je na Maledivách zakázáno a podléhá trestům. Šarí'a přitom výslovně zaručuje ochranu

a svobodu víry vyznavačům monoteistických náboženství.

Zatímco ještě nedávno se náboženský disent projevoval hlavně praktikováním súfismu a hledáním vnitřní duchovní cesty, dnes už napodobuje trend jiných muslimských zemí, kde dochází naopak k hrubé materializaci zbožnosti. V roce 2011 rozbil dav památník s reliéfem Buddhy. V roce 2012 skupina mužů zničila v muzeu v Malé

35 buddhistických a hinduistických soch a dalších památek z 6. století př. Kr. až 11. století po Kr. Ředitel muzea Alí Wahíd k tomu řekl: „Sbírka byla zcela zničena. Celé předislámské dějiny zanikly.“ Dokonce i z Malediv odešli bojovníci do takzvaného Islámského státu v Iráku a Sýrii. Na konci roku 2015 jich prý bylo na 250.

Pozdně antický řecký historik Philostorgios píše o římském zajatci z ostrova Diva. V místním jazyce divechi se tak jmenuje souostroví, kterému

říkáme Maledivy. Římané zajatce pokřtili a dali mu jméno Theofil. V polovině 4. století ho vyslali, aby obrátil ke křesťanství Himjárovce na nejjihujiším cípu Arabského poloostrova, a odtud se pak vrátil domů. Theofil odcestoval do Arábie a navštívil také blízký křesťanský Aksum, ale nakonec se vrátil do Římské říše a usadil se v Antiochii.

Větší část Bible se zatím nedočkala překladu do jazyka divechi. Už v roce 1811 byla přeložena všechna čtyři evangelia, ale rukopis se ztratil nebo byl zničen. V současnosti existuje v tištěné a elektronické podobě jenom Lukášovo evangelium a kniha Skutků. Jejich dovoz na ostrovy je přísně zakázán. Na internetu jsou k dispozici

stránky s křesťanskými videi a audio-nahrávkami v jazyce divechi, ale maledivská vláda na ně blokuje přístup.

Maledivy jsou izolované a střeží si pohyb a kontakty turistů z Evropy, Austrálie, Ameriky, Japonska nebo Číny. To ale neznamená, že by občané byli úplně izolováni od okolního světa. Na 70 tisíc oficiálně registrovaných zaměstnanců ze zahraničí a dalších asi 33 tisíc ilegálních imigrantů, převážně ze Šrí Lanky, Bangladéše a Nepálu, dohromady tvoří celou třetinu obyvatelstva. Křesťanů ale žije a pracuje na ostrovech velice málo a stejně jako

o něco početnější buddhisté a hinduisté se ke svojí víře nesmějí veřejně hlásit. V opačném případě jim hrozí vězení a vyhoštění.

Bangladéšana Jathise Biswase a Američana Kevina Thomase Greensona z ostrovů vypověděli poté, co policie našla u Biswase 11 křesťanských knih v jazyce divechi. Oba nařkli, že ve spolupráci se skupinou Maledivanů šířili cizí náboženství. Podobných případů vypovězených cizinců bylo v minulosti víc.

Křesťanské webové stránky, které se zabývají pronásledováním, obecně píšou, že pronásledování křesťanů je intenzivní. Podle studie ateistické Mezinárodní humanistické a etické unie (International Humanist and Ethical Union) jsou Maledivy dokonce jednou za sedmi zemí světa, kde může ateismus nebo obrácení k jinému náboženství vést k rozsudku smrti. Nikde se ale nelze dočíst ani o jednom konkrétním případě perzekuce.

Maledivy jsou jednou ze sedmi zemí světa, kde může ateismus nebo obrácení k jinému náboženství vést k rozsudku smrti.

Proto se zdá, že žádný Maledivan se nikdy křesťanem nebo ateistou nestal a pronásledování je jenom hrozba, která permanentně, ale vlastně jenom teoreticky visí nade všemi. O výše zmíněné skupině Maledivanů, kteří se měli zaplést s dvojicí křesťanů, nejsou žádné další informace dostupné. Byli to lidé, kteří s cizinci přišli do styku? Věděli, že jde o misionáře? Nebo to byli Ježíšovi

učedníci a stát to tutlá?

Víc než 90 % daňových příjmů tvoří dovozní daň a daně související s turistikou. Proto také skoro všichni

Není známo, že by adventisté někoho pověřili misíí na Maledivách.

ostrované umějí anglicky. Od roku 2010 smějí turisté konečně navštěvovat ostrovy, na kterých žijí domácí obyvatelé. Od roku 2012 na nich vznikají i hotely a penziony. Právě ve významu zahraniční turistiky je, i přes všechny překážky a přísný dohled, hlavní naděje pro misii na Maledivách.

Modlete se také za Maledivany v zahraničí. Někteří se nechávají najmout na lodě, které křižují světové oceány, jiní studují v zahraničí nebo v cizině

vyhledávají lékaře. Ve velkých městech na Šrí Lance, v Indii a v Malajsii existují celé komunity usazených Maledivanů.

Církev adventistů před několika lety sestavila seznam deseti zemí, které představují největší překážky pro šíření evangelia a kterým je tedy potřeba věnovat zvláštní pozornost, jestli má církev dokončit hlásání trojandělského poselství. Maledivy jsou v tomto seznamu na desátém místě. Není ale známo, že by církev někoho pověřila misíí na Maledivách nebo mezi Maledivany. Snad v nás najdou alespoň věrné modlitební přímluvce. Proste Pána žně, ať vyše dělníky na svou vinici.

Projekt P

Olga Frelichová

Dne 8. května letošního roku v malém městě jménem Třinec proběhla akce s názvem „Den pro rodinu“. Konala se v rámci Mezinárodního dne rodiny a zúčastnilo se jí několik organizací, z nichž každá přišla se zajímavým programem. Jeden z projektů s názvem „Spolu u stolu“ mne velmi zaujal, a tak bych ho chtěla, s dovolením autorky, představit.

Prostírání stolu je něco, čemu věnujeme zvýšenou pozornost možná u zvláštních příležitostí, jako jsou svatby, rodinná setkání, Vánoce, společné chvíle s milým/milou. Zkrátka setkání, na které chceme jednou vzpomínat jako na výjimečné.

Právě proto autorka projektu přišla s nápadem připravit pro návštěvníky stůl, židle a k nim mnoho dekorací, zdobných prvků a různých doplňků

tak, aby jejich kombinace dala vzniknout kreativnímu a rozmanitému množství variant prostřeného stolu. Ubrusy moderní, klasické, vyšívané, květované, příbory, talíře a talířky, hrnečky a skleničky, ubrousky a spony rozmanitých barev a tvarů, různobarevné jemné organzy, veselé kamínky, svícný a svícínky designové i starožitné, také samotné svíčky, vázičky, květiny čerstvé, luční, umělé, porcelán míšeňský, barevná keramika i obyčejné bílé talíře nebo také ve strohém černém provedení. Pro výzdobu byla k dispozici různá srdíčka, rolničky, růžičky, karty, figurky, hnízdečka, větvičky – zkrátka výběr dával prostor, aby se fantazie mohla rozběhnout tam, kam ji srdce povede.

Na návštěvnících bylo si jen vybrat z nabídky jakékoli náčiní, nádobí, dekorace a doplňků a prostřít si svůj vlastní, osobitý, rodinný stůl. V roli pozorovatelů se tak můžeme stát účastníky mnoha obyčejných i vzácných lidských příběhů, které rodiny společnými silami na místě vytvořily.

To náš Přítel se nad námi každý den slitovává a z milosti nám dává další čas žít.

Bylo zajímavé nejen pozorovat, po čem lidé sáhli nejčastěji, jakým způsobem zdobili, nebo nezdobili stoly, zda správně rozložili příbory nebo je jen tak položili vedle talířů, jestli použili ubrus a jaký, nebo zda byl pro ně zbytečný. Ale radost byla dívat se, jak tato činnost baví také děti. Celá rodina se pak mohla u svého stolu posadit a také si odnést na památku fotografii ve svém mobilním telefonu.

Překvapivým průřezem celou akci, viděno očima pořadatele, byla skutečnost, že mnoho lidí nepoužilo při tvorbě projektu vůbec žádné zdobení. Jejich „prostřeno“ bylo účelné, nanejvýš s vázičkou nebo svíčkou, a provedení bylo rychlé jako dnešní doba. Velmi často bylo použito moderní černé nádobí, nějaká ta sklenička, s rozložením příborů si, až na výjimky, nikdo hlavu příliš nelámал.

Uvědomila jsem si, že při běžném denním provozu postupují stejně účelově a s ohledem na čas a údržbu úsporně. Městský panelák, malý byt s ještě menší kuchyní, do níž se sotva vejde miniaturní stoleček pro dva

nebo kousek barové desky, v době, která je náročná na čas, příliš prostoru pro umělecký rozmach třikrát denně u společného jídla neskýtá. V lepším případě.

V obvyklém případě u společného jídla možná jednou denně, a to večer. Dejme si ruku na srdce, komu by se chtělo večer po příchodu z práce a po organizování školních a mimoškolních aktivit dětí, po vlastním fitness centru nebo jiných procedurách se probírat ještě organizací, kamínky, svícníky a porcelánem, vhodnými skleničkami a k tomu barevně a stylově sladit ubrus a ubrousky se spornami a svícníky se svíčkami? Kolik z těch lidí, kteří ten den přišli, aby si vytvořili svůj stůl, žije v takovém malém bytě ve městě? Nejde pouze o prostření, ale po jídle následuje úklid, a navíc i údržba všeho toho atmosféru zkrášlujícího náčiní a rozmanitých účelných i zdobných prvků.

Přenesme se do chvíle, která svojí výjimečností nabíjí celou atmosféru. Výjimečnost té chvíle propůjčuje ten, který přichází a přináší sám život. Jsme

v přítomnosti rodiny, která se sešla u stolu, večer, kdy se všichni vrátili ze školy, z práce, ukončili veškeré aktivity dne a teď se sešli u společného jídla. Každý z nich to ráno dostal čas, porci života jako dar, a ten dar během celého dne nějak zhodnotil. Ten večer si všichni sednou a vyjádří vděčnost přítomnému Dárci za dar života. Rodina se sešla večer u stolu, aby projevila vděčnost za celý prožitý den. Taková večerní rodinná bohoslužba. Výjimečná sama o sobě a hlavně tím, že je zde vzácný Host a Přítel všech. On je ten dárce nejen času, ale všeho, čím se ho právě chystají uctít.

Slavnostní setkání s Bohem jako každý jiný večer. Jako každý jiný večer, a přesto každý večer je jiný a výjimečný právě tou chvílí, kdy můžeme děkovat za dar života. To náš Přítel se nad námi každý den slitovává a z milosti nám dává další čas žít.

Právě probíhá slavnostní chvíle setkání s Bohem u společného jídla. On říká: „Kdo mi otevře, vejdu k němu a budu s ním večeřet.“ To je pocta.

Zamyslela jsem se nad tím, zda by moje běžné denní prostírání dostatečně uctilo Stvořitele vši krásy, který právě vstoupil mezi nás a posadil se s námi ke stolu.

Životní jubilea, oslavy „našich“ úspěchů jako promoce, maturity a rodinná setkání jsou chvíle, které umocníme i krásně prostřeným stolem. Je to pro nás důležité, tím dáváme té chvíli větší význam. Chvíle u prostřeného stolu. Moje rodina, tvoje rodina, ve společenství s Bohem.

Ne, ta výzdoba neudělá tu chvíli slavnostní, ale svojí krásou může uctít Hospodina víc než účelovou strohostí. Krása, estetika, tvořivost – i to jsou Boží dary. Taková chvíle je výjimečná ne kvůli výzdobě stolu, ale proto, že jsme spolu.

Ne vždy jsou podmínky příznivé pro tvoření a zdobení a uměleckou kreativitu. Ne každý má stejné možnosti nebo dary. Ale to, co z vděčnosti vložíme do přípravy prostřeného stolu, může podtrhnout výjimečnost chvíle a vzdát hold Stvořiteli při naší společné večeři.

Navzdory tomu, že převážná část účastníků nasklá-

dala na stůl moderní černé nádobí bez zvláštní výzdoby, objevil se ještě jeden jev. Stejně častý. A to ten, že lidé sáhli po srdíčcích a ta si vzájemně naaranžovali do talířů. Jeden druhému navzájem.

Všichni toužíme po lásce. Zakládáme rodiny. Je to dar. To, že se rodina sejde u prostřeného stolu, kde chce večeřet spolu s Bohem, je více než výjimečná chvíle. Každodenní rodinná bohoslužba. Uctivejme Boha všemi dary, uctivejme ho i krásou, pečlivostí, promyšlením a zkusme třeba dnes připravit stůl trochu jinak. Jako když k nám na večeři přijde sám Král.

Co z vděčnosti vložíme do přípravy prostřeného stolu, může podtrhnout výjimečnost chvíle.

Pošli to dál

Lukáš Jureček,
vedoucí Klubu Pathfinder v Moravskoslezském sdružení

„Pošli to dál“ ve zkratce PTD Pathfinder je vzdělávací projekt orientovaný na duchovní a duševní rozvoj našich dětí od 13 do 16 let.

Vzhledem ke klíčovému období mnohdy zásadních rozhodnutí pro celý jejich život – jako jsou

výběr povolání, konfrontace s evolucionismem a mnoha dalšími filozofiemi, rozhodování se pro Boha, první sexuální pokušení, nabídky cigaret, alkoholu a podobně – se snažíme vytvořit prostředí, kde budeme společně otvírat Bibli a hledat v ní odpovědi, budeme se učit klást si otázky, diskutovat a nechávat se formovat Božím slovem.

Do již 5. běhu PTD Pathfinder, který odstartoval na jaře letošního roku, se přihlásilo 62 účastníků z celé Moravy a Slezska. Projekt je koncipován na šest

tematických víkendů v průběhu jednoho a půl roku a za sebou máme již první dva. Tématem prvního setkání byl Bůh, jeho existence a charakter,

druhý pak otevřel téma Bible jako Božího slova. Vzdělávací „přednášky“ střídají tematické hry a soutěže týmů a pro mladé lidi jsou asi nejsilnější osobní zkušenosti vedoucích a lektorů. Modleme se o Boží moudrost a požehnání při sdílení našich křesťanských

hodnot, abychom Boha a jeho poselství představili srozumitelně a nadchli mladé pathfindery pro budování vztahu s ním. A moc budeme vděční i za vaše modlitby za děti i za nás organizátory.

Rádcovský kurz 2025 – poprvé

Radek Kantor a tým RK 2025

Víkendem 16.–18. května odstartoval na moravsko-slezském pathfinderovském poli výcvik nových rádců Klubu Pathfinder. Smyslem tohoto kurzu je motivace a příprava mladých lidí na práci s dětmi v jejich oddílech.

V letošním roce se přihlásilo třicet zájemců. První setkání proběhlo v Beskydech, v chatě Lípa pod

Javorovým. Hned od začátku byli frekventanti hozeni do tvrdších podmínek, protože navzdory květnovému termínu nám téměř celý víkend propršel s teplotou okolo 7–10 °C. Takže jsme si hned mohli ukázat důležitost improvizace a přizpůsobení se změnám podmínek.

Díky Bohu i skvělému týmu, a také skvělým budoucím rádcům, jsme přes to všechno mohli prožít krásný víkend. Připomněli jsme si smysl Klubu

Pathfinder, přemýšleli jsme nad důležitostí Bible a osobního růstu ve vztahu s Bohem, mohli jsme se také dozvědět něco o svém temperamentu, naučili jsme se nové šifry a ukázali si, na co vše je potřeba myslet při organizaci a plánování her. A samozřejmě jsme

si také hráli, zpívali, povídali, seznamovali se, dobře se najedli a bylo nám všem fajn.

Díky, Pane Bože, že jsme mohli vidět tvou přítomnost a prožít tvou laskavou péči.

A už se těšíme na letní setkání.

Outdoorový špeciál pre vodcov a vodkyne

Ján Šolc, vedúci Oddelenia detí CASD v SZ

Počas predĺženého víkendu začiatkom mája skoro štyridsiat pathfinderských vodkýň a vodcov putovalo tri dni divokým pohorím Čergov, kde majú vlci a medvede svoj domov.

Na záver putovania bolo na vrchole Čergov pod nočným krížom „ordinovaných“ do služby skoro 20 nových mladých vodcov a vodkýň. Sú to skvelí mladí ľudia, ktorí môžu písať ďalšiu kapitolu misie nielen detí a mladých.

V sobotu sme sa učili načúvať a celou bytosťou pod odborným vedením skúsených ochranárov (z NP Slovenský raj, Malá Fatra a Vysoké Tatry) vnímať Boží

chrám, jeho stvorenie a jeho prítomnosť.

Spoločne sme prežili päť dní v nádhernom Božom chráme s jeho požehnaním – od počasia až po ľudí...

Ďakujeme Bohu i ochrancom prírody, že ešte stále máme na Slovensku

kde prespať aj mimo spálne pod tým najväčším a najkrajším stropom na planéte.

Esther Villanueva Larrosa

Boží přátelé

Kniha Boží přátelé je sbírkou příběhů deseti postav ze Starého zákona. Je napsaná speciálně pro chlapce a dívky v předpubertálním věku, kdy mnozí začínají zpochybňovat svou spiritualitu a význam Bible ve svém životě. Díky poutavému a neformálnímu jazyku je vhodná i pro děti, které se s biblickými příběhy zatím nesetkaly.

Příběhy jsou vybrány a napsány tak, aby pomohly dívkám a chlapcům rozvíjet specifické hodnoty, jako jsou věrnost, čestnost, pokora, odvaha nebo spolupráce.

Navíc autorka ke každému příběhu zpracovala doprovodné otázky, které mají povzbudit k zamyšlení nad biblickými poučeními a k jejich uplatňování v každodenním životě.

12 × 19 cm / 144 stran / brožovaná vazba

Objednávky přijímá Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6 – Sedlec,
e-mail: expedice@adventorion.cz, tel.: 603 553 625, www.adventorion.cz